

Bratia a sestry,

počas vianočných sviatkov si pripomíname, že sa narodil Ježiš Kristus. Narodenie dieťaťa patrí medzi radostné životné udalosti. Aj Vianoce sa nám spájajú s radosťou. Pritom udalosti, ktoré doprevádzali Ježišovo narodenie neboli iba radostné. V príbehoch, ktoré súvisia s Ježišovým narodením, sa píše aj o ťažkostiach alebo prekážkach.

Jedna z komplikácií súvisela s tým, že Jozef a Mária boli snúbenci. Aj dnes sa ľudia pred svadbou zasnúbia, ale vtedy malo zasnúbenie väčšiu vážnosť než dnes. Dnes sa snúbenci môžu rozísť bez toho, žeby sa rozviedli. V židovskom náboženstve sa zasnuby brali rovnako vážne ako sobáš. Zasnubami sa akoby svadba začínala a neskôr obradom už iba bola dokončená. Medzi zasnubami a svadbou mohlo uplynúť aj niekoľko mesiacov. Žena v tom období bývala ešte v rodičovskom dome a až po svadbe si ju mal muž priviesť do svojho domu. Problém bol v tom, že Mária bola tehotná. Jozef chcel Máriu v tajnosti prepustiť. Takto by sa o tom dozvedelo iba minimum osôb a Mária by sa tak vyhla verejnej hanbe. V čase, keď Jozef rozmýšľal, že Máriu prepustí, vo sne sa mu zjavil anjel Pánov. Anjel znamená posol. Prináša Jozefovi posolstvo od Hospodina. Oznamoval Božiu vôľu. Nebol dôležitý posol, ale autor posolstva. Jozef mal prijať Máriu za svoju ženu a dieťaťu mal dať meno Ježiš

Meno Ježiš je grécka forma hebrejského slova Ješua a je odvodené od slovesa spasiť, zachrániť. Ježiš vyslobodí svoj ľud. Vyvoláva to dojem, akoby to bola nejaká určitá a uzavretá skupina ľudí. V Starom zákone sa píše, že Božím vyvoleným ľudom je Izrael. V Novom zákone je napísané, že vzkriesený Kristus posielal svojich učeníkov medzi všetky národy. Apoštol Pavol píše v tejto súvislosti obrazne o zaštepení nového výhonku do pôvodného kmeňa. Z jedného národa sa Božia milosť rozšírila na všetky národy. Do Božieho ľudu môže patriť každý človek bez ohľadu na svoj pôvod. Naše medziludské rozdiely nie sú prekážkou v tom, aby sme boli Bohom prijatí. Božia láska nepozná hraníc.

Je potrebné, aby nás Ježiš vyslobodzoval z hriechu? Ved' niekto môže povedať, že je celkom dobrý a nepotrebuje, aby sa niekto za jeho hriechy obetoval. Veľa ľudí verí v Boha, ale ťažko sa počúvajú slová o ľudskom zlyhaní, nedokonalosti a nehodnosti pred Božou tvárou. Iba ten, kto si uvedomuje svoju hriešnosť, bude túžiť po vyslobodení z hriechov. Už na začiatku Biblie sa píše, že človek zhrešil a neobstál pred Bohom. Rovnako v prvých kapitolách Biblie čítame, že všetko zmýšľanie ľudského srdca je ustavične zlé. Takto je Bohom zhodnotený ľudstvo pred potopou. Po potope sa situácia nemení, ale Hospodin zaslúbil, že už nikdy nezošle potopu. Namiesto toho poslal Vysloboditeľa, ktorý ponúka východisko z našej hriešnosti a odpustenie. Božie slovo nás usvedčuje z hriešnosti. Božie slovo nás zároveň vedie k záchrane. V Ježišovi Kristovi máme odpustenie a na Neho sa môžeme v modlitbe obracať vtedy, keď nás ťažia naše hriechy. Ježiš vyslobodzuje svoj ľud z hriechov.

Jozef počul Božie posolstvo. Aká bola jeho následná reakcia? Urobil tak, ako mu prikázal anjel Pánov. Prijal tehotnú Máriu za svoju ženu a dieťaťu dal meno Ježiš. Jozef prijal Božiu vôľu. Nevyhovárал sa. Nediskutoval s Bohom o iných možnostiach. Nič sa nepýtal, ale konal podľa Božieho slova. V tom môže byť Jozef pre nás príkladom. Z Božieho slova spoznáваме, čo je Božia vôľa pre náš život. Božie prikázania nás všeobecne usmerňujú, ako sa máme správať. Niekedy možno hovorí Božie slovo do konkrétnej situácie, v ktorej sa nachádzame. Aj keď vieme, ako sa máme správať, nie vždy je ľahké to urobiť. Aj apoštol Pavol napísal: *Viem totiž, že vo mne, to jest v mojom tele, neprebýva dobré, lebo vôľu k dobrému mám, ale nemám sily, aby som to vykonal. Nečiním totiž dobré, čo chcem, ale robím zlé, čo nechcem.* (Rim 7, 18-19) Nie je ľahké preukázať lásku, milosrdenstvo, alebo pomoc tomu, kto je naším nepriateľom. Nie je ľahké odpustiť. Prosme Pána Boha o to, aby nám dal silu urobiť to, čo od nás vyžaduje. Prosme, aby sme, tak ako Jozef, bez vyhovárania a reptania sa vedeli podriaďiť Božej vôli.

Na záver si ešte všimnime citát zo Starého zákona, ktorý je vsunutý do dnešného príbehu. Je to verš, ktorý sa nachádza v knihe proroka Izaiáša. Slúži ako doklad toho, že toto všetko sa stalo preto, aby sa naplnilo to, čo Boh riekol kedysi dávno skrze ústa proroka. V citovanom texte má byť narodený syn pomenovaný Emanuel. V texte máme tiež vysvetlenie, že to znamená „Boh s nami“. Podobné uistenie zaznieva aj na konci Evanjelia podľa Matúša, keď vzkriesený Kristus hovorí: *Ja som s vami až do konca sveta.* Aj na začiatku aj na konci zneje uistenie o Božej prítomnosti. Nie je to niečo, čo by bolo samozrejmé. Je to vzácna Božia milosť. Pán Ježiš Kristus je s nami. Je s nami tu teraz. Je s nami v našich domovoch. Je s nami v škole. Je s nami v práci. Je s nami, keď sme na cestách. Je s nami, keď sa radujeme. Je s nami, keď máme problémy alebo niečo riešime. Je s nami keď sme zdraví, aj keď sme chorí. Je s nami keď sme veselí, ale aj keď sme smutní.

Na Boha, ktorý je s nami, poukazuje aj chlieb a víno na stole Pánovom. Prijmime aj dnes pozvanie k tejto symbolickej hostine s vdáčnosťou a pokorou. Chlieb a víno svojim spôsobom poukazujú na to, prečo prišiel Ježiš na svet. Ježiš nás vyslobodzuje z hriechu! Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Títovi v 2. k.:

Lebo zjavila sa milosť Božia, spásonosná všetkým ľuďom, vychovávajúca nás, aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a mierne, spravodlivo a pobožne žili na tomto svete, očakávajúc blahoslavenú nádej a zjavenie slávy nášho veľkého Boha a Spasiteľa Krista Ježiša, ktorý sa vydal za nás, aby nás vykúpil zo všetkej neprávosti a očistil vzácny ľud, horliaci za dobré skutky.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.